

Ítróttur

Hann heldur seg hava fingið gagn av vitjaninum í Føroyum, og tá hesin mánnin er farin aftur um, roknar hann við, at ein bruttohópur upp á einar 24 leikarar er klárur til venjingina, sum ætlandi verður fyrst í juni. Tá verður skorið niður til einar 15-18 leikarar, so kemur kanska onkur afturat, sum leikar uttanlands, soleiðis at hópurin á venjingarleguni í Eysturriki fyrstu vikuna av juli fer at telja einar 20 leikarar.

Tað er Allan Simonsen, landsliðsvenjari, sum hevur sett út í kortið, og partvís vil lætta teppinum, tá vit seta honum stevnu í sambandi við, at hann í síðstu viku hugdi at steypasemifinaluni á Sandi millum og B71 og HB og at GÍ móti úrvalsliði.

Gott tak á bóltinum

Tú iðrar teg ikki um, at tú tókst uppgávuna á teg at standa á odda fyri landsliðnum?

– Tá eg tók av, kendi eg lítið til føroyskan fótbólt. Eg hevði verið við veteranlandslíðnum í Føroyum, eg hevði sæð onkran dyst í EM og HM undankappingunum, og so kendi eg onkrar einstakar leikarar, t.d. Ian Højgaard og Magna á Lakjuni, sum venja við felagnum hjá mær.

Nú haldi eg meg hava fingið eitt betur innli, og tað, eg havi sæð á ferðunum higar í ár, hevur avgjort borðið á rætta borið. Tá eg var í Klaksvík var kappingarárið ungt, men fleiri sýndu góð evni, og nú venjingarstøðan er betur, eri eg av tí fatan, at tað kann spyrjast ein landsliðshópur burtúr, sum eigur at standa seg so mikið væl, at eitt samlað úrslit fæst burtúr, ið er betri, enn tað var í HM undankappingini.

Hvat er tað, sum er betri, enn tú hevði roknað við?

– Eg eri ovfarin av lutförleikanum ella teknikkinum, sum fleiri leikarar sýna. Teir bestu eru á tí økinum fremri enn nógvir teirra, sum eru við í næstbestu donsku deildini, har Vejle spælir. Og so hevði eg ikki roknað við, at skilið fyri spælinum ella taktiska meðvitid var so høgt, sum tað er hjá fleiri.

Serliga legði eg til merkis GÍ. Eg veit væl, at mótstøðuliðið ikki var samanspælt og at tað tí var lættari enn móti samanspældum liði, men tað var týðuligt, at gótmenninir hava eitt væl samanspælt lið við nógvum góðum leikarum, bæði viðvíkjandi bóltfórleika og spælskili.

Simonsen & Simonsen: Hjálparvenjarin Petur og landsliðsvenjarin Allan, ið skulu taka sær av føroyska fótbóltslandsliðnum í EM-undankappingini, ið byrjar við heimadysti móti Grikkalandi 7. september

Mynd: Hilmar Jan Hansen

Tilfarið er til betri úrslit enn higartil

Landsliðsvenjarin er greiðir yvir, hvørjum fyritleytum, hann arbeidir undir, men hann heldur tinnar lutir vera avgerandi fyri, hvussu setningurin fer at eydnast: hugburðurin kring landsliðið og góðar fyrireikingar

Kropsligir veikleikar

Hvat er størsti veikleikin?

– Skjótaleikin, styrkin og treystleikin eru økini, har føroysku leikararnir eru væl aftan fyri teir, sum liðið skal kappast við.

Og hvat ætlar tú at gera við tað?

– Vit skulu arbeiða við at menna góðu eginleikarnar og royna at minka um fylgjurnar av tí, leikararnir ikki eru so góðir til. Men tað ber ikki til at fáa veikleikarnar burtúr í landsliðshópi.

Tað eru tinnar fyritleyt-

ir, sum eru avgerandi, um leikararnir skulu vera betur fyri í treystleika, skjótaleika og styrki.

Onnur er venjingin í feløgnum. Eg havi ongantíð lutikið í ella sæð venjingina hjá nøkrum felag í Føroyum – tað kundi eg væl hugsað mær at veri við til – men eg skilji, at flestu feløgin venja triggjar ferð um vikuna. Í Vejle venja vit fimm ferð.

Allan heldur fyri, at tað hevði kanska hjálpt, um føroyingar vandu fleiri ferð, men hann heldur seg kenna munin í fyritleytunum hjá

leikarunum í Føroyum og í Danmark.

– Hjá okkum hava vit fleiri lesandi og summir arbeiða partíð. Tí gongur tað ikki so nóg út yvir frítíðina, sum tað hevði gjørt hjá føroyskum leikarum, ið arbeiða fulla tíð og skulu bíta frítíðina millum familju, fótbólt og kanska okkurt annað.

Í sambandi við venjingina er ikki bara mongdin, men eisini dygdin í venjingini týðningarmikil. Men har havi eg tað fatan, at føroysku venjararnir eru væl fyri og megna eins væl og

venjarar í t.d. Danmark at røkja sína uppgávu.

Hin fyritleytin, sum skal til, um leikararnir skulu gerast betur fyri, er hvíldin. Tað gagnar ikki at økja um venjingina, um leikararnir ikki eru væl fyri, tá teir eru saman. Og skulu teir vera tað, so er alneyðugt við nógvari hvíld. At fáa tað í lag tekur tíð, og tað krevur pening at keypa frítíð, og hetta er neyvan tað, sum liggur fremst í Føroyum í dag.

Kappingin er ov stutt

Allan Simonsen vísir á tvinni onnur viðurskifti, sum halta hjá føroyingum í altjóða fótbólti:

– Tað hevði verið ólíka betur, um leikt varð á grasi í Føroyum, tí tað er einki at ivast í, at skiftið frá graslíki til gras ávirkar. Men tað kunnu vit neyvan gera nakkað við.

Men tað kunnu vit kanska gera við longdina á fótbóltsárinum í Føroyum. Tá vit síggja heimligu kappingina í ljósinum av altjóða luttøkuni, so er kappingin alt ov stutt. Her verður farið undir kappingina síðst í apríl, og hon er liðug í september, og tað verður ikki leikt í juli. Í altjóða hópi eru hesir mánaðirnir teir lakastu til fótbólt, og tað sigur seg sjálvt, at hetta bótir ikki um møguleikarnar hjá Føroyum.

Eg havi eina greiða fatan av, at landskappingin átti at verið longd einar tveir mánaðir. Tað hevði uttan iva havt trupulleikar við sær, t.d. at tað eru fleiri leikarar, sum taka lut í ítrótt, sum bara verður foka um veturin, men sum venjari hjá fótbóltslandsliðnum vil eg avgjort mæla til, at fótbóltsárið verður longt.

Sjálvstøðugir og ábyrgdarfullir

– Hvat er tað, tú serliga leggur denti á, tá landsliðshópurin verður samansettur?

– Hetta er at sammeta við at leggja eitt puslispæl. Vit skulu hava leikarar við ymsum dygðum, t.d. er tað týðningarmikið at hava leikarar við royndum blandaðar við nýggjar leikarar. Eingin ivi skal vera um, at dentur verður lagdur á at fáa leikarar at mynda hópin, sum í mestan mun eru mentir at gera landsliðsfótbóltn meiri positivan og hugaligan.

Í HM kappingini var málúrðøkan 1-39. Eg haldi, at tað ber boð um, at leikararnir hava verið læstir, og at hugflogið hevur ikki havt bestu treytirnar at blóma. Vit mugu fáa leikararnar, sum hugsa sjálvstøðugt og tora at taka ábyrgd. Teir mugu hava eitt opið sinni, vit mugu potað spæligleði, sigursvilja og sjálvsálit inn í teir, og venja teir við at fara á vøllin við tí í huga, at vit skulu fram á vøllin og vera við at mynda dystirnar.

Sjálvsagt skal framrættadur parturin vera kontrolleraður, men tað skal vera framrættad. Landsliðið er flaggskipið hjá fótbóltnum, og bæði fyri áskoðararnar, pressuna og ikki minst teir yngri leikararnar, ið skulu manna U14, U15, U16 og U18, er tað alt av-